

Kedves Gxyuri,

Taranto, 1964, V.23.

Ide úgy jutottunk, hogy Bécsben - azoktól a kommunistáktól, akikkel Lu összehozott, hallottuk, hogy Olaszországban van Hilde Angelini, (lánynevé: Kotny) - Lajcsò ismeri Brodàékon keresztül és majd elmondja Neked, hogy ki -. Szóval ez egy elragadó bécsi nő, akinek itt van férjénél egy ~~olasz~~ olasz orvosnál, aki maga is déli születésű. Irtunk neki Milànoból, hivatkozva a bécsi barátokra és így, mire Romába értünk, már Casesnál várt a válaszlevél, hogy látogassuk meg őket itt, Tarantoban. Így történt, hogy a dél megismerését nem Nàpolyban, hanem Bariban kezdtük meg, ahol a tegnapi napot töltöttük és tegnap este érkezünk Tarantoba. Még alig láttunk valamit, de máris annyi élményünk van, hogy bele sem fér egy levélbe. ~~Hilde~~ Hilde maga elragadó és amiket mesél az itteni partmunkáról és gazdasági, ~~prokixszoxei~~ valamint szociális problémákról és bérharcokról, valóban egészen új számunkra. Tegnap, véletlenséggel folytán Bariban összebarátkoztunk egy olasz szakmunkással, akivel 2 órát beszélgettünk, már attól is sokat megtudtunk, de így, ahogy Hilde meséli, egy egész új világ nyílik meg előttünk. Hilde csupa temperamentum és lelkesedés, humor és érdeklődés; így első percben jó barátjának érzi őt az ember. De maga a ~~város~~ város és az emberek is elragadóak. Milànoban és Romában mindenki csodálkozott, mikor mondtuk, hogy Tarantoba megyünk. Miért éppen oda, kérdezték, hiszen ott nincs semmi, csak egy nagy, új acélmű. De számunkra eddig ez a vidék nyújtotta a legtöbb érdekes élményt. Ahova csak belép az ember, mindenütt politikáról vitatkoznak. Oriási és gyors a fejlődés itt délen és ettől is olyan eleven minden. Egymás mellett a modern technika és a teljesen elmaradott régi város és ugyan ez az ellentét magukban az emberekben is. Sokat fogunk az itteni benyomásokról beszélni. Itt látni, hogy az ~~olasz~~ olasz párt valóban jól dolgozik. Valamit már láttunk ebből Romában is, ahogy a közigazdászokkal beszélgettünk, akik maguk nem voltak párttagok, de mindent a politikai oldalról ítélték meg. Romában a párt székházában is voltunk, ahol volt egy másfél órás beszélgetésünk egy elvtárrsal; aki a tömegszervezetek felelőse. Nagyon lelkesedett Ferko diagramjaiért. Ki akarja adni a könyvet, de addig is sokszorosítani a diagrammokat. Az az ember is olyan valódi volt, csupa ész, de nem intellektuál módon, hanem úgy, mint egy politikai gyakorlatban felnőtt munkás, aki nem vesztette el a józan eszét, hanem hoztatanulta azt, amire a szervező munkához szüksége van. Olyan világosan vázolta nekünk, hogy hogyan oldoznak meg a feladatok itt a párt, a ~~szaksz~~ szakszervezet és a többi szervek, valamint az ökonómusok között és ~~xxx~~ milyen különbözők a szempontjaik nekik és az ökonómusoknak, hogy többet értettünk meg ebből a beszélgetésből, mint mindabból, amit az ökonómusok nekünk elmeséltek. A véletlen úgy hozta, hogy valóban egészen szélsőségesen különböző emberekkel kerültünk eddig össze és ebből az egészből csak összeáll valami kép az egész itteni szituációról. A legnagyobb meglepetés szá-